

Utländska läkare bildar egen förening

I onsdags bildades en rikstäckande förening för läkare med utländsk bakgrund och svenska läkare med intresse för internationellt utlandsarbete, Internationella föreningen.

■ Drygt hundra läkare från världens alla hörn hade samlats i Svenska Läkaresällskapets föreläsningssal för att lyssna på tre korta föredrag om internationellt Röda Kors-arbete, utbildning i svenska för akademiker med vårdutbildning samt svensk integrationspolitik. Men kvällens främsta syfte var att tillsätta en interimistisk styrelse för en internationell förening.

Det är allmänt känt att många läkare med utländsk bakgrund har en lång och mödosam väg att gå innan de får en svensk läkarlegitimation och kan börja utöva sitt yrke i den svenska sjukvården. Många berättade under kvällen sin egen

historia av lång väntan och hopplösa besked.

Najem Al-Falahe, överläkare på Huddinge sjukhus, är en av initiativtagarna och en av åtta ledamöter i den interimistiska styrelsen som valdes. Han säger att föreningens första syfte blir att skapa en social plattform. Inom föreningen ska det ges möjlighet för nya kollegor att få träffa dem som har längre erfarenhet av den svenska sjukvården.

– Att till exempel hitta handledare och kollegor att auskultera hos kan gå betydligt lättare via personliga kontakter, säger Najem Al-Falahe.

Han poängterar att föreningen även vänder sig till svenska doktorer som intresserar sig för internationella frågor.

På sikt ska föreningen också kunna vara pådrivande på svenska myndigheter genom att presentera analyser och förslag för att underlätta komplettering av utländska läkarexamina.

Foto: JONAS BRANE

Najem Al-Falahe, som ursprungligen kommer från Irak, är en av initiativtagarna till Internationella föreningen.

Föreningen ska också kunna hjälpa till i enskilda fall. Dessutom vill Najem Al-Falahe att föreningen introducerar ett transkulturellt perspektiv på sjukvården med tanke på alla olika nationaliteter och kulturer som svenska patienter utgörs av.

I mitten av mars håller Internationella föreningen sitt första möte.

Sara Hedbäck

Primärvårdsläkare och trotjänare premieras i lokala förhandlingar

Generella lönepåslag runt tre procent, men betydligt mer än så till primärvården. Det verkar bli utfallet av årets lokala löneförhandlingar. På många ställen är man emellertid långt ifrån klara med förhandlingarna.

■ Trots att många lokalföreningar ännu inte är klara med sina löneavtal verkar de flesta hamna på ett genomsnittligt påslag runt 3 procent.

Många har valt att satsa extra på primärvårdsläkarna, och till exempel i södra Älvsborg har man träffat ett avtal som innebär 7 procents lönelöft. På så sätt hoppas man lättare kunna rekrytera läkare till primärvården.

En del föreningar har också förhandlat sig till bättre jouravtal. Till exempel Dalarna har fått en nytt jouravtal som ger dubbel ersättning redan från fredagar klockan 16.00 och till måndagar 07.00.

I Skaraborg har parterna enats om 2,34 procents lönehöjning för de sjukhusanställda läkarna. Lars Olén, ordförande i Skaraborgs läkarförening, säger att en förutsättning för att gå med på det var att arbetsgivaren gick med på att förhandla om ett bättre avtal för jourersättning från 1/1 2002, men än så länge är de förhandlingarna inte klara. I Västmanland har läkarna fått ett genomsnittligt lönelöft på 2,5 procent.

– Men då har vi å andra sidan fått Sveriges bästa jouravtal med dubbel ersättning även på vardagskvällar från 19, säger Inge Eriksson, vice ordförande och förhandlingschef för Västmanlands läkarförening.

Dessutom har arbetsgivarna i Västmanland tagit ett eget initiativ och ger fast anställda distriktsläkare ett påslag på ytterligare 3 000 kronor utanför potten.

Det centrala direktivet att satsa på de trogna »vingårdsarbetarna« har tolkats väldigt olika. I exempelvis Medelpad och Ångermanland har man givit alla överläkare vid sjukhusen ytterligare 0,3 procent extra. I Dalarna har de som varit anställda i landstinget sedan 1985 eller tidigare fått 400 kronor extra medan det i Jämtland räcker med att ha varit anställd tio år för att premieras.

Förhandlingar börjar för sent

Fortfarande pågår alltså förhandlingar runt om i landet. Många av de lokala läkarföreningarna säger att arbetsgivaren inte verkar angelägen om snabba avtal.

– Det är ju tyvärr en tråkig tradition att man egentligen inte följer avtalstiden utan först när avtalet löpt ut börjar fundera på att man behöver sätta sig ner och förhandla för nästa avtal, säger Thomas Flodin, ordförande i Stockholms läkarförening.

Sara Hedbäck

Svårt ändra låga kvinnolöner

■ Chefläkare Karin Norlén har tagit initiativet till att förändra ojämlika läkarlöner på Akademiska sjukhuset. Eftersom löneskillnaderna föreföll störst på överläkarnivå riktades arbetet in på detta i första hand.

Samtliga chefer fick redogöra för eventuella skillnader i överläkarnas löner. Motiveringarna till varför en kvinna hade lägre lön var många gånger samma eller liknande den som angavs för att motivera varför en man tjänade mer.

Att forska mer än att vara kliniskt verksam motiverade exempelvis lägre lön för en kvinna, men högre för en man. Att ha disputerat inom en annan specialitet än den läkaren verkade i motiverade lägre lön för en kvinna, men högre lön för en man.

Trots jämställdhetsarbetet har skillnaden i medianlön hittills endast minskat marginellt på Akademiska sjukhuset. Förra året låg de manliga överläkarnas medianlön 3 500 kronor över de kvinnliga kollegerna. I år var siffran 3 275.

Karin Norlén är övertygad om att medvetenheten har ökat hos många chefer, men hon är ändå tveksam till om lönesättningen kommer att bli könsneutral inom en rimlig framtid.

– Vårt mål är att ha jämställda läkarlöner inom tre år, så nu har vi två år på oss. Men det ser svårt ut med den här farten.

Sara Hedbäck